

O koruně pozitivně aneb Co jsme se za minulý rok naučili

- CZ24 News | 3. ledna 2021

Nadáváte na loňskou agendu koronaviru? Nadávají všichni, tak asi jo. A přitom je zajímavé, že vůbec nezáleží jestli jste jeho uctívači nebo popírači. Nebo zda se viru bojíte nebo se mu vysmíváte. Je to jedno. Ale není jedno, že díky koronaviru jsme úplně všichni na celém světě hodně nových věcí zjistili, hodně se naučili a vznikly úplně nové možnosti, takže zase platí, že všechno zlé je pro něco dobré. Dokonce tak dobré, že to zlé je už těžké najít.

Minulý rok nás život hodně naučil. Na světě sice převládá názor, že vše co potřebujeme znát se naučíme za první tři (někdo pět) roky života, ale není to tak. Když si to uvědomíte, tak třeba ruce jsme se všichni naučili umývat teprve před osmi měsíci. Jestli si vzpomenete, tak návody na umývání rukou byly obsahem hlavních zpráv veřejnoprávní televize, byly otiskovány v časopisech a v novinách a visely přilepené na zrcadlech toalet všech hospod, pizzerií, kaváren a prostě všech veřejných sociálních zařízení. Ale díky bohu za to. Předtím jsme si totiž ruce jenom tak šmudlali a viry se na nich i po umytí vesele celý den proháněly, až hrůza. Takhle riskovat! S podivem, že jsme jako to tak nestoudně neznalí přežili tolik století.

Co jsme dále za loňský rok zjistili bylo, jak vypadá mezinárodní jednotka sociální vzdálenosti. S nehygienickým objímáním nebo dokonce pusinkováním je konečně konec. Jen pro připomenutí, jednotka je 1 Bnm (oficiálně Bezpečnostně-neutralizační metr, ale lidově to je „Bacha na mě“). Je to úplně nová věc a je skvělé, jak lehce jsme se s ní všichni vyrovnali. Všichni už dnes vědí, že proti větru je 1 Bnm roven dvěma metrům délkovým a naopak po větru se 1 Bnm prodlužuje na bezpečnou vzdálenost 6,66 metrů, proto bude od letoška existenčně důležité neustále sledovat předpovědi psího i meteorologického počasí.

Dalším co jsme v loňském roce objevili, jak jsou skvělé a obohacující tiskové konference ministrů

české vlády. Během celého roku nás denně napínali a nechali čekat (a čekat a čekat a čekat) na výsledky jednání a celý národ v tiché napětí očekával na rozuzlení daného dne. Byly to dennodenní nerváky. Pak ale konečně nastal ten dlouho očekávaný okamžik – ministři, kteří ten den dostali Černého Petra předstoupili před kamery, aby se pak divákům pochlubili svým jedinečným uměním předvádět svou hloupost a přitom mluvit o ničem. Ano, to samozřejmě není nic nového a mluvit celé hodiny blbosti bez hlavy a paty je jejich práce už celá desetiletí, ale co je nového, oni to umějí skvěle i v roušce! Zjistili jsme, že máme skutečně skvělé a pružné představitele a na jejich přitvrzovací nebo rozvolňovací brífingy se od loňska už vždycky těšíme.

Také to bylo vloni, co lidstvo objevilo virus a konečně ví jak vypadá. Nebylo dne, aby nám v novinách, na internetu i v televizi nepředvedli koronavirus jako cirkusové zvířátko. Všichni už zaplatpánbůh víme, že koronavirus je taková malá kulička a má na sobě spoustu malých hříbečků. Je ale zajímavé, že ta obrázková kulička i ty hříbečky mění barvy. Jednou je kulička zelená, jindy modrá, pak fialová a asi to nějak souvisí s tím jakou má virus náladu, nebo záleží na papíru, na kterém ho vytisknou. To se neví, ale možná by novináři s jejich teorií mohli seznámit vědce, mikrobiology a virology, protože žádný z těchto odborníků ještě skutečný koronavirus ani neviděl, natož aby ho někdo z nich vyfotil. Ale musí se uznat, že namalovat něco, co nikdo neviděl, je také přínos lidstvu a zaslouží si uznání.

Další věcí, co jsme v souvislosti s tou nakreslenou chlupatou kuličkou vloni zjistili bylo, že veškerá kultura je úplně zbytečná. Vlastně nejen zbytečná, ale i to, že ta malá kulička uspoří nemalé peníze státu i lidem za vstupenky. Navíc zákaz zpěvu, divadel, koncertů, kin, výstav, muzeí (prostě všeho) dokáže zachránit tisíce mrtvých. Jednoduché řešení a jako náhrada kulturního života nám celoročně postačí jediné téma – koronavirus. Na pracovišti, doma, u známých, na internetu, v telefonu všichni o něm mluví a všichni ho komentují. Geniálně jednoduché řešení naší zábavy a až s podivem, že na to nepřišla žádná předchozí generace. Máme na politiky naší doby prostě štěstí, tak si je považujeme.

Tak jak kultura, podobně sport. Během loňského roku sportovci velmi rychle zjistili, že fanoušky vůbec nepotřebují. Že klid na tribunách je vlastně bezva. Nikdo nehuláká a nikdo nepíská, když se něco nepovede. Také tribuny jsou po utkáních čisté a nic se nemusí uklízet. Když se to tak vezme, tribuny jsou od teď vlastně úplně zbytečné náklady a klidně by se mohly zbourat. Nebo někomu prodat, odvézt a na jejich místě vybudovat něco smysluplného. Například čínské sklady čínských roušek nebo výcvikového střediska pro úředníky Ministerstva koronaviru.

Co dalšího nám loňský rok odhalil? Uvědoměle a pracovitě hrdiny. Ti zaslouží jednoznačně naše velké ocenění a doufejme, že si je tento rok pan prezident pozve v říjnu na Hrad a všem věnuje nějakou medaili za svědomitost. No však považte, nahlašovat několikrát za den na policii osoby, které neplní příkazy některého z ministrů je skutečně náročné a nemůžeme na tyto skvosty naší doby jen tak zapomenout. Jediným zádrhelem může být, že jich je tolik, že by zřejmě nevlezli ani do deseti Vladislavských sálů a tak pan prezident bude mít ještě práci to nějak pro tyto české charaktery vymyslet.

Nesmíme ovšem zapomenout na další změnu v loňském roce: orouškový politik nebo pracovník pharma-lobby s léčivý musí vyučovat lékaře a vědce o tom, jak správně bojovat s nemocemi. Ale z druhé strany – je to logické. Politik a ani ten obchodník Hippokratovu přísahu neskládá a tak se ani nemusí řídit zájmem občana/pacienta. Ti si většinou jenom vymýšlejí. A stěžují. Když vláda řekne, že každou nemoc vyřeší rouška, 1 Bnm, uzavřené nemocnice a obývací office praktických lékařů, jistě je to tak správně a odborníci od loňska do toho nemají co mluvit. Bez tak by chtěli lidem doporučit nesmysly jako vitamín C, D3, selen, zinek, mangan, jód a pohyb. Názory odborníků jsou zkrátka lživé a dezinformační a ten kdo jim naslouchá je od loňska nepřítel státu.

Hodně zajímavým zkvalitněním našich životů se od minulého roku stalo vyhledávání nemocných. Všichni si pamatujete jak ještě do roku 2019 jsme byli nuceni pozorovat vlastní zdraví? Nebo taky

zdraví našich dětí? To přece vždycky jak jsme zjistili nějaký neduh, museli jsme ho začít řešit. Měřit teplotu, vařit čaje, podávat vitamíny, dělat zábaly a vyhledávat lékařskou pomoc. Byla to příšerná doba mít takovou zodpovědnost, ale teď je s tím naštěstí konec. Tuto naši zodpovědnost za vlastní zdraví teď můžeme s úlevou hodit za hlavu. Od loňského roku se stát konečně začal o lidi starat a sám začal s aktivním vyhledáváním nemocných. Na občany se denně pořádají hony a následně ty, co jsou lapeni, laboratoře otestují na viry. Pokud se nějakým testem prokáže, že chycená osoba měla, má nebo bude mít v sobě virus, tak je jemu a všem v jeho okolí udělen bonus ve formě domácího vězení. Tato nečekaná starost státu o naše zdraví patří od roku 2020 zcela oprávněně mezi nejvýraznější zkvalitnění našeho života.

Také jsme vloni měli šanci se odnaučit dvou obtížným zbytečností. Jistě předpokládáte situace, že by při nějakém výsledku nebo objasnění na policejní stanici po nás chtěli vědět kde, kdy a s kým jsme byli nebo s kým a o čem jsme telefonicky hovořili. No herdek, kdo si to má pamatovat! A vidíte, od loňského roku všichni víme, že si už nic pamatovat nemusíme. Stačí mít u sebe svůj mobilní telefon a všechny naše cesty, stání, kontakty a hovory se kdesi automaticky centrálně zaznamenávají a policajt si je může zjistit snadno sám. A když navíc budete za nákupy platit kartou, nemusíte si pamatovat už vůbec nic. A co uvolněným místem v mozku? Něco smysluplného. Třeba se lze věnovat sledování denních počtů zemřelých na očkování proti kovidu-19 nebo učení se nazpaměť návrhům Evy Jourové v Evropské komisi.

Další věcí, která od loňska potěší je uvolnění podnikání. Jistě víte, jak dříve, ještě v roce 2019, když někdo něco vyrobil, musel si za výrobkem stát. Bylo to hrozné – výrobce se musel snažit, aby byl výrobek kvalitní, aby nikoho nepoškodil a splnil lhůty minimální spotřeby nebo-li záruční dobu. Stálo to náklady navíc, protože kdyby zákazníkovi třeba v ruce vybuchnul nový mobilní telefon nebo kdyby se půl města otrávil vodou z vodovodu, poškození by si na dodatelích asi jednou pro vždy smlsli. Jenže to už neplatí. Důkazem jsou vloni nakoupené vakcíny proti nemoci kovid-19, u kterých výrobce za své výrobky neručí a když po očkování třeba přestanete vidět nebo zemřete, je to čistě váš problém. Vzkaz budoucím i současným podnikatelům je tedy jasný, takže vzhůru do nekvalitní práce, plně ve stopách výrobců vakcín.

Ale nejen podnikatelé mají od loňského roku naprostou volnost. Hodně se naučili státní zaměstnanci. A co se naučili? Že přestalo platit pořekadlo, že bez práce nejsou koláče. Už jsou. A je to dobře, že úřednický stav i s 50% obsazením pracovišť a s 10% nasazením má plné mzdy. Jestli to tak nevidíte, pak nechápete, že pravý a nefalšovaný komunismus už klepe na dveře a že právě státní byrokrati jsou jeho první vlaštovky. Tedy kupředu levá, každému podle jeho potřeb.

Nestačí snad někomu tento důkaz světlých zítřků s počátkem v minulém roce? Podat další? Nic snazšího. Vzpomínáte na dobu před rokem 1989? Kdo ne, tak to fungovalo tak, že vládnoucí garnitura si mluvila co chtěla, ale my také. Komunisti se scházeli, sjížděli, usnášeli a pořád cosi vyhlášovali, malovali rudé transparenty a lid na to všechno z vysoka, no řekněme třeba kašlal. Nechal rudé papaláše a jejich poskoky pronášet plamenné projevy a vyhlášovat různá hesla a závazky, ale v podstatě to celému národu bylo úplně někde. Národ si žil si svým životem a komunisty nechal, ať si plácá, co chce. Tak jako dnes – papaláši na celém světě od loňska vyhlášují jeden nesmysl za druhým, ale lid si opět myslí i dělá své. Kašle na prohlášení, obchází je, kličkuje mezi totalitními paragrafy a opět si dává pozor, aby se nenamočil. Ne, opravdu dnešní podobnost s dobou budování komunismu není náhodná. Jsme zpátky tam, kde jsme už jednou byli, takže kdo není slepý, pozná, že je to jako přes kopírák. Tak už to taky vidíte, že právě vloni nám opětovně začaly svítat světlé zítřky? O koronaviru prostě nelze mluvit negativně.

Pro mnohé bude těžké pochopit, ale koronavirus má značné zásluhy na rozvoji společnosti a pokud nebude vyhlášen nějaký Mezinárodní den koronaviru s nasvětlováním budov a světelnými show, tak se přimlouvám, aby byly po celém světě, na jeho počest postaveny zlaté oslí památníky. To aby i

příští generace věděly, komu mají být vděční. Přece Billu Gatesovi a jeho koronaviru!

Zdroj: <https://www.czechfreepress.cz/>